

DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată
„Informbusiness-C”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Informbusiness-C” împotriva Biroului Vamal Centru și Ion
Mereacre cu privire la anularea deciziei și restituirea sumei,

împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Informbusiness-
C” și s-a menținut hotărîrea din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 ianuarie 2017, SRL „Informbusiness-C” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Biroului Vamal Centru și Ion Mereacre cu privire la anularea
deciziei și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Informbusiness-C” a indicat că Biroul
Vamal Chișinău a refuzat solicitarea preferențială pentru importul mărfurilor din
UE și la 15 septembrie 2016 a întocmit procesul verbal nr. 826/16 în baza art. 231
alin. (6) Cod vamal.

Reclamanta a menționat că împotriva deciziei de sancționare nr. 826/16, la
data de 27 octombrie 2016 a depus contestație la Serviciul Vamal, iar la data de
06 decembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Informbusiness-C” a
primit de la Serviciul Vamal răspuns la contestația depusă, prin care a fost
informată despre respingerea contestației.

Reclamanta a invocat că agentul constatator în descrierea faptei
contravenționale, nu a făcut referire la norma legală încălcată, dar a indicat că
pentru mărfurile importate din UE, la pozițiile tarifare 57032018 și 57033018 a
Nomenclaturii Combinată a RM, nu poate fi aplicată preferința conform Acordului
de Asociere încheiat între Republica Moldova, Uniunea Europeană și Comunitatea
Europeană.

Reclamanta SRL „Informbusiness-C” a indicat că agentul constatator eronat a conchis că mărfurile declarate în DV 3030117825 nu se găsesc în anexa XV-D a Acordului RM-UE, urmînd a fi aplicată taxa vamală în mărime de 12,5%. Or, în conformitate cu punctul 1 al anexei menționate, vămuirea mărfurilor în RM cu originea din UE , se face cu taxele vamale eliminate de 0 %.

La fel, reclamanta a invocat că sistemul SV ASYCUDA World calculează pozițiile tarifare 57032018 și 57033018 cu preferința 200, la taxele vamale reduse, prin ce se confirmă temeinicia reducerii taxelor vamale.

Reclamanta a menționat că la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator Ion Mereacre, nu a indicat norma legală pe care își întemeiază concluziile, iar opinia Ministerului Finanțelor nu este importantă pentru soluționarea cauzei. Respectiv, la 22 august 2016 SRL „Informbusiness-C” a depus cerere în adresa Ministerului Finanțelor, prin care a solicitat informația necesară pentru elucidarea contravenției.

Reclamanta SRL „Informbusiness-C” a invocat că agentul constatator la citarea reclamantei nu a indicat obiectul cauzei și calitatea pentru care este citat. Iar, după ce administratorul SRL „Informbusiness-C” a fost audiat și a solicitat prezența unui avocat, agentul constatator a întocmit procesul verbal în lipsa acestuia.

Prin urmare, reclamanta SRL „Informbusiness-C” a solicitat anularea deciziei nr. 826/16 din 15 septembrie 2016 și restituirea drepturilor de import plătite în plus de SRL „Schinelly”, în urma neacceptării neîntemeiate a tratamentului tarifar preferențial prevăzut în Acordul RM-UE la declararea mărfurilor în DV 3030117825 din 13 octombrie 2015, în contul viitoarelor obligații.

Prin hotărârea din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Informbusiness-C” împotriva Biroului Vamal Centru și Ion Mereacre cu privire la anularea actului administrativ.

Prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Informbusiness-C” și s-a menținut hotărîrea din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 22 martie 2018, conform scrisorii de expediere nr. 3764 (f.d.169), însă careva date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost depus de SRL „Informbusiness-C” la data de 21 mai 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurenta SRL „Informbusiness-C” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea cererii de recurs, recurenta SRL „Informbusiness-C” a indicat că la examinarea litigiului dedus judecății, instanța de apel a încălcat normele de drept material și de drept procedural.

Recurenta a invocat că instanța de apel a menționat că pozițiile tarifare ce urmau a fi indicate, sunt pozițiile tarifare 57032019 și 57033019, care la data de 13 octombrie 2015 nu puteau fi aplicate în declarația vamală nr.3030117825, deoarece aceste poziții se regăsesc numai în Nomenclatorul mărfurilor, care a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr.632 din 11 septembrie 2015. Respectiv, din 01 ianuarie 2015, acoperitoarele de podea menționate în declarația vamală nr.3030117825, se declară la pozițiile tarifare 57032018 și 57033018, în conformitate cu Legea Nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor.

Recurenta consideră că constatarea instanței de apel, care a stat la baza deciziei, nu se referă la obiectul litigiului, deoarece Biroul Vamal Centru în actul de inspecție și referințele sale nu a avut nici o obiecție la corectitudinea pozițiilor tarifare 57032018 și 57033018. Respectiv, prezentul litigiu nu constă în corectitudinea pozițiilor tarifare aplicate în declarația vamală nr. 3030117825, dar din cauza nerespectării de către Biroul Vamal Centru a concesiilor pentru mărfurile importate din Comunitatea Europeană în conformitate cu Acordul de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora.

Recurenta SRL „Informbusiness-C” a menționat că instanța de apel și-a întemeiat eronat decizia în urma constatării că reclamanta nu a contestat actul de inspecție din 13 octombrie 2015, or actul de inspecție este un document electronic ASYCUDA World, care are caracter de act preparator și nu poate fi contestat separat.

Recurenta a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Și anume, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că în referință și susținerile verbale ale reprezentantului Biroului Vamal Centru se menționează că conform Acordului de Asociere încheiat între Republica Moldova, Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană, la momentul depunerii DV 3030117825, mărfurile clasificate la pozițiile tarifare 57032018 și 57033018 beneficiau de tratament preferențial de 8,33 %, echivalent cu 32112, 81 lei, iar inspectorul vamal, care a calculat drepturile vamale la DV 3030117825 a indicat suma în mărime de 57826,19 lei. Respectiv, sancțiunea aplicată de 40% nu a fost calculată din suma corectă 32112,81 lei, dar din suma eronată în mărime de 57826,19 lei.

La 08 octombrie 2018, în adresa intimațiilor Biroul Vamal Centru și Ion Mereacre au fost expediate copiile recursului declarat de SRL „Informbusiness-C”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă participanții la proces nu și-au valorificat acest drept și nu au depus referință la recursul declarat de SRL „Informbusiness-C”.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SRL „Informbusiness-C” împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de

SRL „Informbusiness-C” urmează a fi admis, se casează decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Informbusiness-C” împotriva Biroului Vamal Centru și Ion Mereacre cu privire la anularea deciziei și restituirea sumei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele motivele.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că la data de 13 octombrie 2015, brokerul vamal SRL „Informbusiness-C”, a depus din numele ”Schinelly” SRL declarația vamală nr. 3030I17825 din 13 octombrie 2015, privind importul mărfurilor, acoperitoare de podea din materiale textile, imprimate, cu indicarea pozițiilor tarifare 57032018 și 57033018.

La data de 15 septembrie 2015, inspectorul al SCFV al Biroului Vamal Chișinău, Ion Mereacre, în temeiul art. 231 pct. 6) al Codului vamal, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 826/16, pentru faptul că la data de 13 octombrie 2015, specialistul în domeniul vămii a SRL „Informbusiness-C”, a depus din numele ”Schinelly” SRL declarația vamală nr. 3030I17825 din data de 13 octombrie 2015 privind importul mărfurilor acoperitoare de podea din materiale textile, imprimate, cu indicare greșită a mărimii drepturilor de import. (f.d.92)

Prin decizia șefului Biroului Vamal Chișinău în temeiul art. 232 lit. b¹) al Codului vamal, SRL „Informbusiness-C” i-a fost aplicată sancțiune materială în formă de amendă în valoare de 40% din valoarea obiectului contravenției 57 826,19, ce constituie suma de 23 130,47 lei. (f.d.92 verso)

Totodată, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 827/16, în temeiul art. 287 alin. (14) al Codului Contravențional, pe numele specialistului în domeniul vămii a SRL „Informbusiness-C”, Pîntea Vladimir, fiindu-i aplicată sancțiunea în mărime de 25 unități convenționale (f.d.93)

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 826/16 din 15 septembrie 2016 și decizia de sancționare a șefului Biroului Vamal Chișinău asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială SRL „Informbusiness-C” a înaintat la data de 27 octombrie 2015 către Serviciul Vamal cerere cu privire la anularea acestor acte, care, prin răspunsul nr. 28-11/8116 din 23 noiembrie 2016, a fost respinsă (f.d.8verso). Iar, la data de 26 ianuarie 2017 SRL „Informbusiness-C” a înaintat în instanța de judecată prezenta cerere.

În conformitate cu art. 16 alin. (1-2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de

răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate. Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate”.

Conform art. 17 alin. (1) al Legii menționate supra, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Raportând cele constate supra la normele legale precitate, instanța de recurs conchide că SRL „Informbusiness-C” a respectat procedura prealabilă și termenul de adresare în instanța de contencios administrativ.

Conform art. 3 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din data de 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Instanța de recurs menționează că obiectul prezentului litigiul îl constituie declarația vamală nr. 3030I17825 din 13 octombrie 2015, privind importul mărfurilor, acoperitoare de podea din materiale textile, imprimate, și anume pozițiile tarifare 57032018 și 57033018, indicate în această declarație vamală.

Astfel, Colegiul relevă că declarația vamală nr.3030I17825 a fost depusă la data de 13 octombrie 2015, în conformitate cu Legea nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, care a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2015.

Prin promulgarea Legii privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor nr. 172 din 25 iulie 2014, în vigoare din 01 ianuarie 2015 și abrogarea la 18 septembrie 2015 a Hotărârii Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007 s-au produs modificări a nomenclatorului, astfel mărfurile clasificate anterior la 57032019, 57033019 au trecut la poziția tarifară 57032018, 57033018.

Respectiv, instanța de recurs relevă că SRL „Informbusiness-C” a indicat corect pozițiile tarifare pentru mărfurile importate.

Conform prevederilor art. 146 a Acordului de Asociere încheiat între Republica Moldova, Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană, încadrarea mărfurilor care fac obiectul comerțului între părți este stabilită în conformitate cu Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor din 1983 în

nomenclatura tarifară a Republicii Moldova în temeiul Sistemului armonizat 2007 și în nomenclatura tarifară a Uniunii în temeiul Sistemului a 2012 și în modificările ulterioare ale respectivelor nomenclaturi. Respectiv, pozițiile tarifare 57032019, 57033019 din anexa XV-D a Acordului trec în 57032018, 57033018 și mărfurile clasificate la aceste poziții beneficiază de tratament tarifar preferențial treptat, conform anexei nr. XV, pct. 4. lit. a) a Acordului menționat supra.

Instanța de recurs indică că la momentul depunerii declarație vamale nr. 3030I1785 din 13 octombrie 2015, mărfurile, acoperitoare de podea din materiale textile, imprimate, clasificate la pozițiile tarifare 57032018, 57033018 beneficiau de tratament tarifar preferențial conform anexei nr. XV, pct. 4, lit a) a Acordului, scutire conform preferinței 200 și a Ordinul Serviciului Vamal referitor la aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu nr. 346-0 din 24 decembrie 2009, fiind stabilită cota taxei vamale pentru anul 2015 în mărime de 8,33%.

Reieșind din cele expuse acțiunile SRL „Informbusiness-C”, manifestate prin depunerea declarației vamale cu date eronate privind poziția tarifară, au condus la exonerarea parțială de drepturi de import în mărime de 8,33% din valoarea mărfii, dar nu a drepturilor de import în mărime de 12,5% din valoarea mărfii, precum a indicat greșit agentul constatator în procesul verbal.

Conform art. 232 alin. (1) pct. b¹) Cod vamal persoanele juridice, persoanele care desfășoară activitate de întreprinzător fără a se constitui persoană juridică, pentru comiterea contravențiilor vamale prevăzute la art.231 pct.6) sînt sancționate cu amendă de la 40% la 100% din valoarea obiectului contravenției sau cu confiscarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenției, iar în cazul constatării contravenției de către organul vamal, în urma controlului ulterior, pentru declarațiile vamale repartizate pe culorile galben sau roșu de control vamal, cu amendă de 4% din valoarea obiectului contravenției.

Instanța de recurs reține că valoarea obiectului contravenției determină valoarea sancțiunii aplicate în temeiul art.231 pct.6) Cod vamal, respectiv stabilirea corectă a cuantumului drepturilor de import neachitate prezintă importanță pentru soluționarea litigiului dedus judecății.

Mai mult, însăși Biroul Vamal Centru a recunoscut că în baza declarației vamale nr. 3030I1785 din 13 octombrie 2015 urmau a fi calculate drepturi de import în mărime de 8,33% din valoarea mărfii, fapt indicat expres în referința depusă în prima instanță și în pledoariile în cadrul examinării în instanța de fond, (f.d.30, 121), argument care nu a fost examinat de instanța de apel deși a fost invocat de SRL „Informbusiness-C” în cererea de apel (f.d.153).

Totodată, Colegiul relevă că deși instanța de apel conchide că, marfa clasificată la pozițiile tarifare 57032019, 57033019 este inclusă în anexa XV-D a Acordului de Asociere încheiat între Republica Moldova, Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană, iar conform anexei nr. XV, pct. 4 lit. a) a Acordului menționat supra, beneficiază de tratament tarifar preferențial treptat, cu aplicarea cotei taxei vamale în mărime de 8,33 %, echivalentul a 32112,81 lei, menține hotărîrea primei instanțe care a indicat că Biroul Vamal Centru corect a indicat cota taxei vamale în mărime de 12,5 %, echivalentul a 57 826,19 lei.

În aceste circumstanțe, Colegiul indică că instanța de apel a admis concluzii contradictorii, fapt ce nu corespunde principiului clarității unui hotărâri judecătorești.

Totodată, Colegiul menționează că, instanța de apel a omis să stabilească cu certitudine suma achitată cu titlu de taxă vamală pentru drepturile de import, fapt se face imposibilă stabilirea cuantumului sumei achitate în plus. Iar, prin acțiunea înaintată, reclamanta SRL „Informbusiness-C” a solicitat și restituirea drepturilor de import plătite în plus de SRL „Schinelly”, în urma neacceptării neîntemeiate a tratamentului tarifar preferențial prevăzut în Acordul RM-UE la declararea mărfurilor în DV 3030117825 din 13 octombrie 2015, în contul viitoarelor obligații.

În sensul art.6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în litigiul dedus judecății lipsește.

Așadar, instanțele judecătorești sunt obligate să motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a și dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs Spania, 1994).

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar instanța de recurs este în imposibilitate de a corecta respectiva eroare judiciară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de SRL „Informbusiness-C”, se casează decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Informbusiness-C” împotriva Biroului Vamal Centru și Ion Mereacre cu privire la anularea deciziei și restituirea sumei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale a litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Informbusiness-C”.

Se casează decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Informbusiness-C” împotriva Biroului Vamal Centru și Ion Mereacre cu privire la anularea deciziei și restituirea sumei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Nina Vascan